

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 242.

Tredie Session.

72de Mode.

Torsdagen den 5te Februar.

Forhandlingsprotocollen for forrige Mode blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved den første bornholmske Rigsdagsmand (F. Petersen) er indbragt et Andragende fra Kjøbstaden Nakskov paa Bornholm, hvori anholdes om fritagelse for Paa-lægning af Tegl paa Tagene efter Forordning af 6te April 1832. Den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt Andragendet, har gjort det til sit og fremsat Begjæring om, at det underkastes Thingets Afgjørelse, om dette maatte ville beslutte at henvise Andragendet til vedkommende Ministerium.

Efter Dagsordenen foretoges til 1ste Behandling „Udkast til Lov angaaende Erstatning for Tab af Bagage og Heste m. m. i Felten.“ (Lovudkastet findes i Anhanget Nr. 68 Sp. 1044 ff. — jfr. Tidendens Nr. 221 Sp. 3511.)

Krigsministeren: Det Udkast til Lov angaaende Erstatning for Tab af Bagage og Heste m. m. i Felten, som er Gjenstand for det høitærede Folkethings Overveielse, er forelagt af min Forgænger, og jeg finder mig derfor foranlediget til at erklære, at jeg i Gæt og Altit tiltræder det. Saaledes som det af Motiverne behagelig vil erfares, har Sagen været under Forhandling allerede siden 1848; men da Krigen drog i Langdrag, og da man navnlig maatte anfæe det usseligt at vide, hvor stort et Krav paa den kongelige Kasse der i det Hele derved vilde foranlediges, har man maattet oppebie ikke alene Enden paa Krigen, men ogsaa de Indberetninger, som skulde constatere, hvormegit Erstatningsbeløbet vil udgjøre; disse Indberetninger indkom imidlertid

saa seent, at det var umuligt under forrige Session at forelægge et Lovforslag i denne Retning. Man har ved dette Lovforslag taget Hensyn til, hvad der i lignende Tilfælde er Skik og Brug i andre Lande, som ogsaa til de ældre Lovbestemmelser i denne Retning, der ere blevne givne heri Landet, men som dog kun vare gjældende for enkelte Tilfælde, og navnlig er der taget Hensyn til den seneste Anordning af 1814, der imidlertid ligeledes kun var gjældende for de daværende Krigsforhold. Idet man saaledes i alt Væsentligt har taget disse Hensyn, har man kun suppleret Bestemmelserne, forsaavidt man antog, at de tidligere ikke vare fuldstændige nok. Med disse Bemærkninger skal jeg oppebie, hvad den ærede Forsamling maatte beslutte, og hvad der nærmere maatte blive yttret.

Scheeruing; Jeg kan kun erkjende denne Lov som en nødvendig Følge af de Forhold, hvori vi have været. Allerede i 1848 havde jeg begyndt og temmelig nær tilendebragt en Lov i denne Retning, men som vistnok havde en noget anden Skikkelse end denne, jeg mener ikke med Hensyn til Erstatningssummerne, idet den gik ud paa at fastsætte et Regulativ, som skulde være gjældende, hvad enten Erstatningssummen ved Krigen var stor eller mindre. Nævneværende Lov gaaer derimod ud paa at opslutte, hvad der ligger bagved, og afgjøre de samtlige Erstatninger, som der allerede nu er Krav paa. I denne Henseende følger dette Lovforslag nærmest de Vedtægter, som tidligere have eksisteret heri Landet, idet disse ogsaa ere gaaede ud paa, efterat Krigen var sluttet, at bringe Erstatningssummen ind under en endelig Afgjørelse; vel har der i en tidligere Tid været Regulativer, som syntes mere bestemte for et